

Дончо Славчевъ

Какво ни даватъ каменнитъ вжглища

Днесъ ще ти разправа, мое момче, какво може да се получи отъ каменнитъ вжглища. Ти се мръщишъ и ми казвашъ:

— Какво интересно има въ тѣхъ? Познаваме ги. Черни, мръсни, само пушатъ.

Чакай малко! Ти познавашъ само най-неинтересното. Но да започнемъ отначало. Преди много милиони години на земята имало буйна растителность. Тогавашнитъ дървета-великани били затрупани въ земята и подъ действието на земната топлина се овжглили . . . Но всичко туй ти знаешъ много по-добре отъ менъ, защото го пише въ твоя учебникъ по природознание. А пъкъ картината за *каменовжления периодъ* съ голѣмитъ папратовидни растения виси прашна въ коридора на прогимназията, и на тебе ти е омръзнало да я гледашъ.

Презъ това далечно време и у насъ сж се образували каменни вжглища, едни по-рано — други по-късно. Ние имаме много вжглища. Всѣка година получаваме отъ нашитъ мини по единъ милиардъ и петстотинъ милиона тона. Ако ги натоваримъ на единъ влакъ, той ще бжде дълъгъ две хиляди километра — четири пжти по-дълъгъ отъ разстоянието между София и Варна. И ако всѣка година вадимъ отъ нашитъ мини по толкова вжглища, ние ще имаме за повече отъ петстотинъ години. Добре сме, нали?

Ти знаешъ, че най-добре разработената наша каменовжлена мина, която е държавна, е въ Перникъ, че каменнитъ вжглища зиме ни топлятъ, че се употребаватъ като гориво въ фабриkitъ и желѣзницитъ. Обещавамъ ти по тоя въпросъ да не кажа вече нито дума.